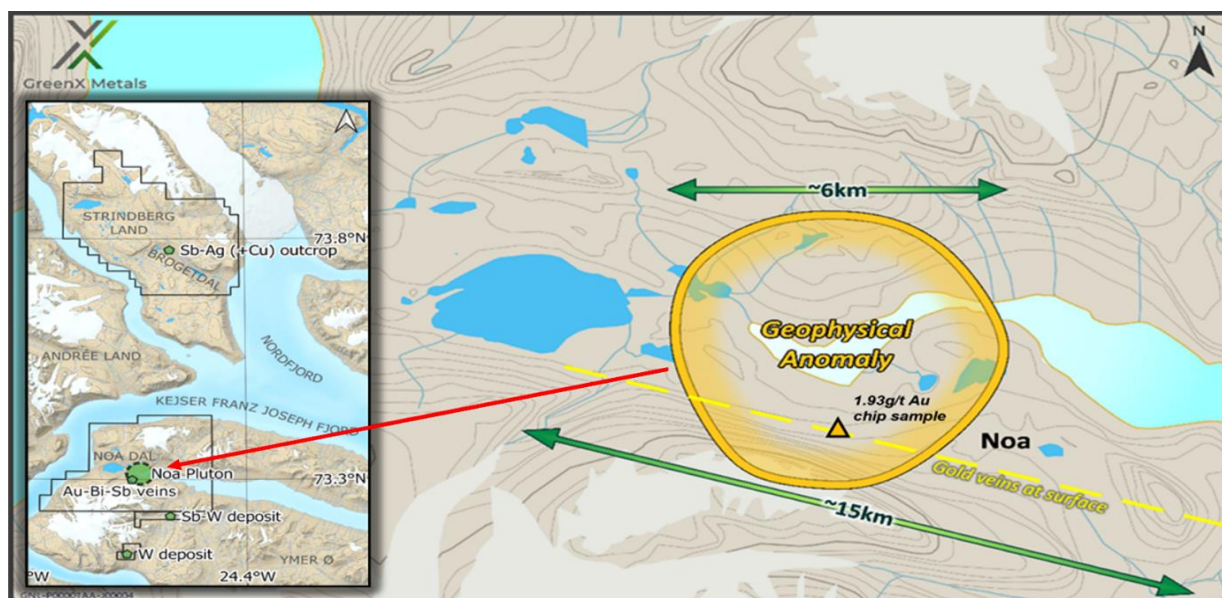

KOMUNIKAT PRASOWY 10 LIPCA 2023

GREENX NABYŁA PRAWA DO PŁYTKO ZALEGAJĄCEGO PERSPEKTYWICZNEGO ZŁOŻA ZŁOTA O WIELKIEJ SKALI

GreenX Metals Ltd (**GreenX** lub **Spółka**) ma przyjemność ogłosić, że zawarła z Greenfields Exploration Ltd (**GEX**) Umowę Opcji (**Umowa**) na nabycie do 100% udziałów w projekcie wydobywania złota Eleonore North (**Eleonore North** lub **Projekt**) we wschodniej Grenlandii.

- **Eleonore North to projekt posiadający potencjał na występowanie "złoża złota związanego z ograniczoną intruzją" (RIRGS), analogiczny do złóż masowych występujących w Kanadzie, w tym Donlin Creek, Fort Knox i Dublin Gulch.**
- **Mineralizacja złota została udokumentowana w obszarze eksploracyjnym wysokiego priorytetu Noa Pluton zlokalizowanym na terenie Eleonore North**
 - **Geofizyczna anomalia, o szerokości 6 km, zbiega się z podwyższoną mineralizacją złota potwierdzoną w archiwalnych próbach geochemicznych**
 - **Anomalna mineralizacja złota powiązana z żyłami kwarcowymi jest eksponowana na powierzchni i posiada potencjalnie do 15 km długości**
 - **Wśród danych historycznych występują próby o długości 4 metrów o wynikach na poziomie 1,9% Sb i 1,93 g/t Au (Załącznik nr 1)**

Rys. 1: Obszar koncesji Eleonore North pokazujący anomalię geofizyczną o średnicy 6 km występującą wspólnie z żyłami złota widocznymi na powierzchni na odcinku około 15 km w obiekcie eksploracyjnym Noa Pluton o wysokim priorytecie

- Eleonore North może potencjalnie zawierać złoża złota wielkiej skali zalegające na niewielkiej głębokości. Projekt pozostaje słabo zbadany, a istnienie ewentualnego złoża typu RIRGS jest stosunkowo nową interpretacją geologiczną opartą na danych historycznych. Wstępne prace terenowe obejmują badania sejsmiczne w celu określenia głębokości od powierzchni do skały głębinowej obiektu Noa Pluton, aby pomóc w ukierunkowaniu wierceń.
- Na obszarze koncesji Eleonore North znajdują się inne obiekty eksploracji złota, a także miedzi, antymonu i wolframu. W Holmesø, na powierzchni występuje wychodnia mineralizacji miedzi i antymonu. Historyczne kartowanie i próbki zebrane w latach 70-tych w Holmesø wykazały istnienie perspektywicznego horyzontu o grubości od 15 do 20 m, z zawartościami obu metali liczonymi w pełnych procentach.
- Opcja na 100% udziałów w Projekcie nabędzie ważność po wydaniu przez GreenX 600 000 AUD na eksplorację w ramach Projektu w ciągu 12 miesięcy i może zostać wykonana w zamian za 1,5% dochodu netto właściciela kopalni liczonego wg formuły NSR; plus 250 000 AUD płatne w gotówce i 250 000 AUD płatne w gotówce lub akcjach GreenX, według wyboru GreenX.
- Transakcja zapewnia GreenX dostęp do złoża złota na Grenlandii i stanowi uzupełnienie dla istniejących prospektów eksploracyjnych GreenX na Grenlandii, w ramach projektu Arctic Rift Copper. Posiadanie wielu projektów eksploracyjnych na Grenlandii wiąże się z wyraźnym efektem synergii w zakresie personelu, logistyki i sprzętu. Prace terenowe w Eleonore North rozpoczęły się już w 2023 r., a obecnie planowane są kolejne działania rozpoznawcze w ramach projektu ARC.
- Grenlandia jest państwem przyjaznym dla górnictwa, z silnym wsparciem rządu dla rozwoju przemysłu górniczego, przejrzystym prawem i przepisami oraz konkurencyjnym systemem podatkowym.

Ben Stoikovich, CEO GreenX:– Eleonore North dywersyfikuje portfolio projektów GreenX o dostęp do złoża złota, a cel, jakim jest wydobycie wielkiej skali, wpisuje się w strategię Spółki polegającą na dążeniu do odkryć o znaczeniu globalnym. Jego lokalizacja pozwala nam na przyszłe wykorzystanie znaczących synergii operacyjnych z naszym projektem wydobycia miedzi ARC w północnej Grenlandii, we współpracy z naszym partnerem JV i operatorem projektu Greenfields Exploration. Wierzymy, że potencjał mineralny Grenlandii jest oczywisty i stale pracujemy nad jego wykorzystaniem.

PODSUMOWANIE ELEONORE NORTH

Na Projekt Eleonore North składają się dwie koncesje rozpoznawcze obejmujące obszar 1 221 km² w jałowej części północno-wschodniej Grenlandii, około 1000 km na południe od należącego do Spółki projektu Arctic Copper Project (**ARC**) (Rysunek 2).

Projekt obejmuje dwie koncesje, położone na wyspie Ymer na południu i na półwyspie Strindberg Land na północy (Rysunek 3). Fjordy o głębokości 300 m mają w tym rejonie szerokość około 6 km, cumują tu co roku duże kontenerowce, a w regionie odbywa się regularny ruch lotniczy. Spółka nie zidentyfikowała żadnych istotnych wyzwań środowiskowych, archeologicznych czy społecznych na tym terenie.

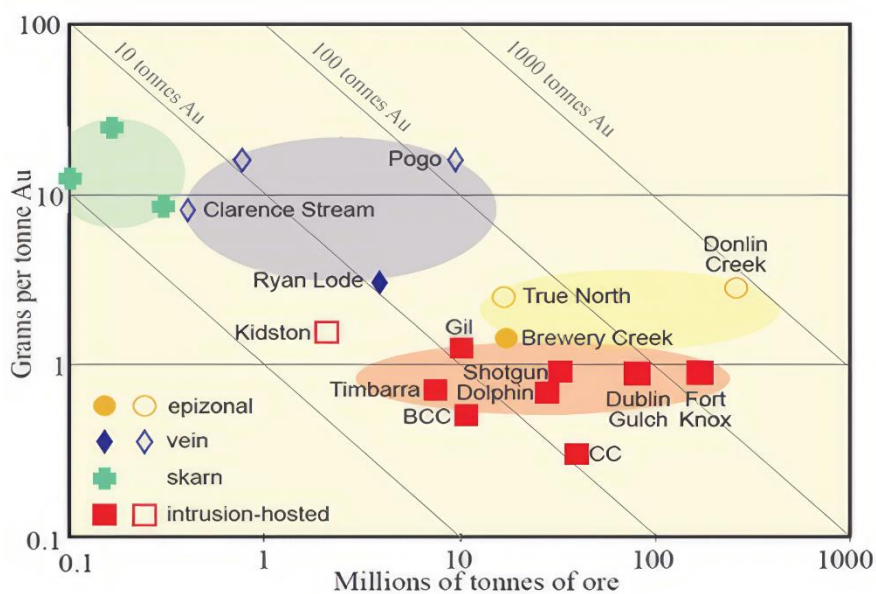

Rys. 2: Mapa Grenlandii przedstawiająca obszary koncesyjne GreenX dla projektów ARC i Eleonore North

Rys. 3: Mapa przedstawiająca obiekty eksploracyjne i utwory geologiczne na obszarze koncesyjnym Eleonore North

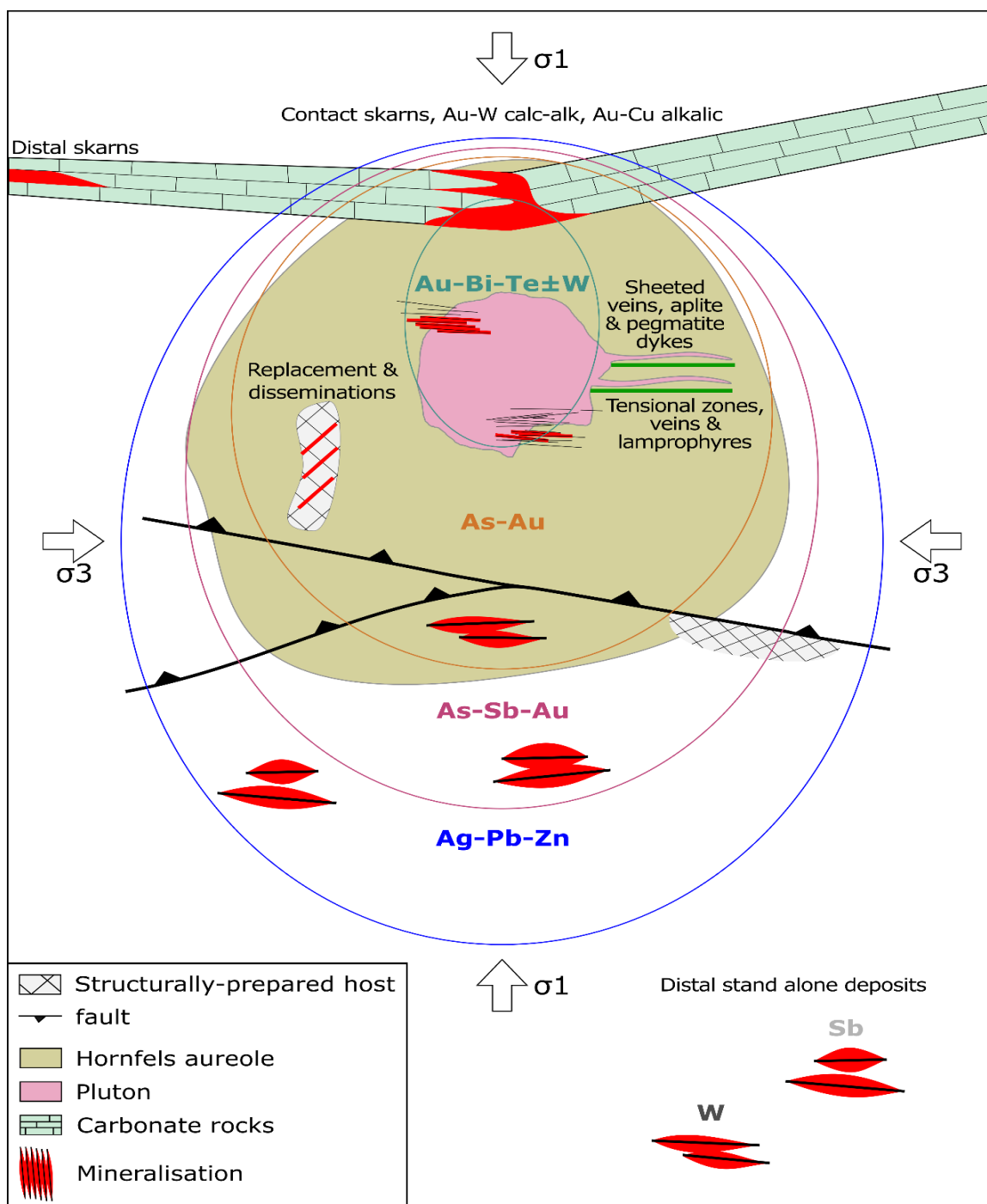
Podobieństwo do kanadyjskich masowych złóż złota

Eleonore North ma wszystkie cechy „złoża złota związanego z ograniczoną intruzją” (**RIRGS**). Tego typu złoża masowe występują w Kanadzie, w tym ~45 Moz Au¹ Donlin Creek, 13 Moz Au Fort Knox i 6,4 Moz Dublin Gulch (Rysunek 4).

Rys. 4: Wykres gram/tona dla różnych rodzajów złóż złota, w tym złóż RIRGS. Źródło: Hart (2007) (Hart, 2007). Uwaga: 100t Au to tyle samo, co >3 M uncji trojańskich złota, a 1000t Au to >32Moz Au.

Złoża RIRGS są często związane z prowincjami cynowo-wolframowymi. Złoto może występować w różnych układach, począwszy od intruzji, skarnu, aureoli zmian ("hornfels"), aż po żyły dystalne (Rysunek 5).

Rys. 5: Schematyczny model złoża typu RIRGS. Źródło: Greenfields na podstawie Hart (2007) (Hart, 2007).

Najbardziej zaawansowanym obiektem eksploracyjnym w ramach projektu jest Noa Pluton, gdzie rozległa mineralizacja złota jest dobrze udokumentowana i zbiega się z anomalią geofizyczną. Noa Pluton jest wyraźnie widoczny w danych magnetycznych i znajduje się w centrum wielopierwiastkowego „oka”, co jest zgodne z typem złoża. Chociaż głównym motywem działań jest złoto, system mineralny obejmuje samodzielne złoża metali krytycznych: antymonu i wolframu. Projekt ten jest bardziej zaawansowany w porównaniu do projektów w ramach istniejącego portfolio Spółki.

Rys. 6: Dolina Noa Valley Źródło: Greenfields Uwaga: widok na zachód, po lewej stronie zdjęcia znajduje się klif z żyłami, a położenie okrągłego utworu magnetycznego znajduje się mniej więcej w najbardziej centralnym miejscu, gdy zdjęcie zostanie podzielone na trzy części wzdłuż osi X i Y. Odległość między pierwszym planem a fiordem wynosi około 14 km.

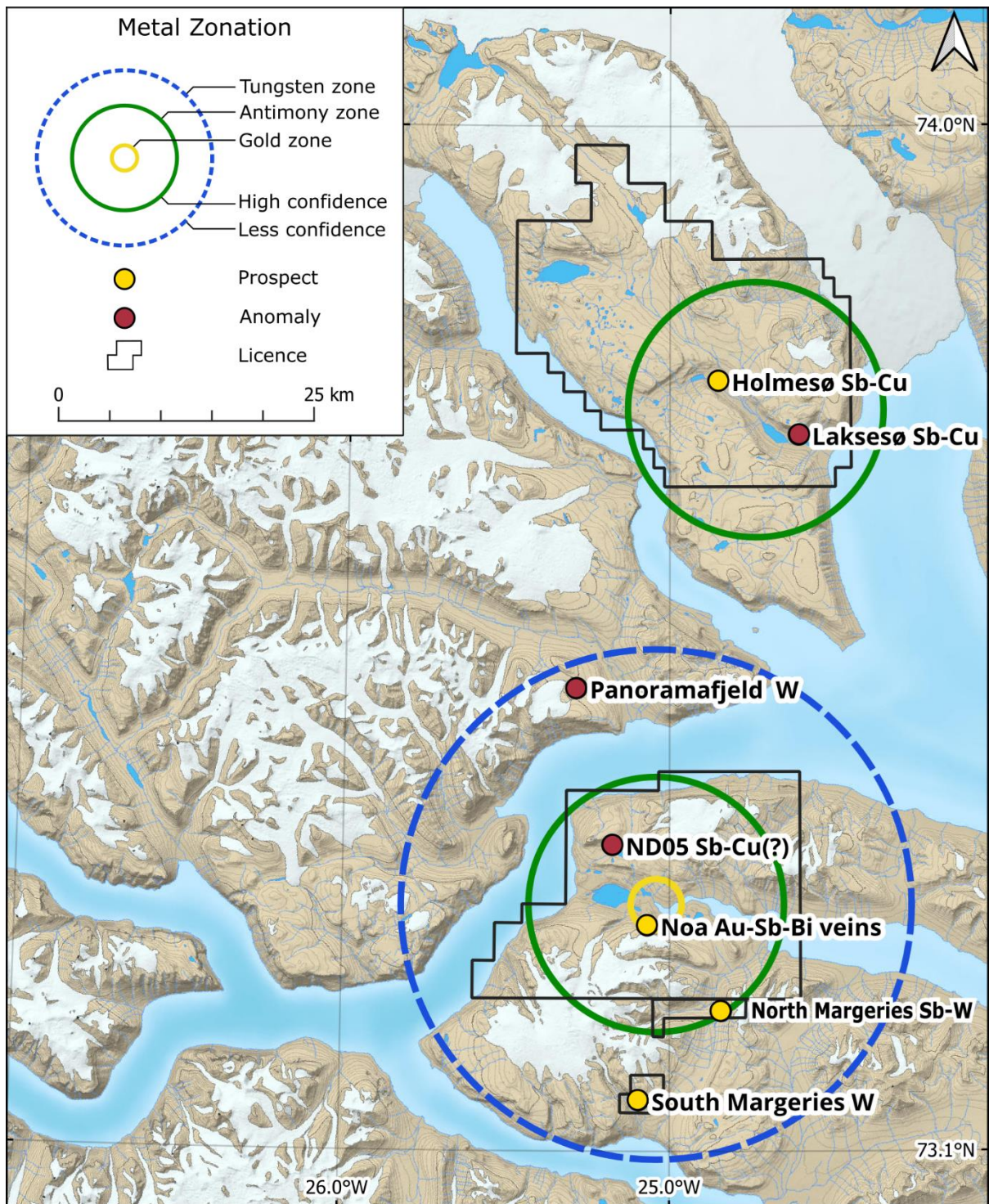
GEOLOGIA

Eleonore North obejmuje basen sedymentacyjny¹, w którym znajdują się intruzje granitu i pośrednich skał głębinowych o różnym wieku (Załącznik nr 2). Interesujące nas skały głębinowe utworzyły intruzje krótko po ruchach górotwórczych², co uwolniło siły ściskające, które pozwoliły na wydostanie się na powierzchnię głęboko położonych płynów złotonośnych³. Istnieją mocne dowody na występowanie procesu RIRGS. Pierwszą wskazówką co do potencjalnej obecności złóż złota jest obecność złóż wolframowych i antymonowo-wolframowych. Złoża te często tworzą okrągłą i przewidywalną strefę wokół anomalii złota. Tego rodzaju strefowa budowa złóż metali jest zgodna z RIRGS, ponieważ złoża te często występują w ustalonych prowincjach cyny lub wolframu. W Eleonore North złoża wolframu znajdują się w odległości do 20 km, co daje wskazówkę co do intensywności zjawiska mineralizacji.

¹ Przede wszystkim osady neoproterozoicznej supergrupy Eleonore.

² Ruchem górotwórczym jest orogeneza kaledońska, a wiek mineralizacji wolframu w Noa Pluton wynosi ~373 Ma. Należący do Spółki projekt ARC w obrębie pasa metalogenicznego Kiffaangissuseq zawiera równomierną mineralizację siarczków miedzi, która jest również związana ze słabnącą orogenezą kaledońską i ma 385 milionów lat.

³ O głęboko położonym źródle magmy świadczy obecność lamprofirów w pobliżu znanych miejsc występowania minerałów w Eleonore North. Korelacja między złożami złota i lamprofirów jest dobrze znana w innych miejscach na Ziemi.

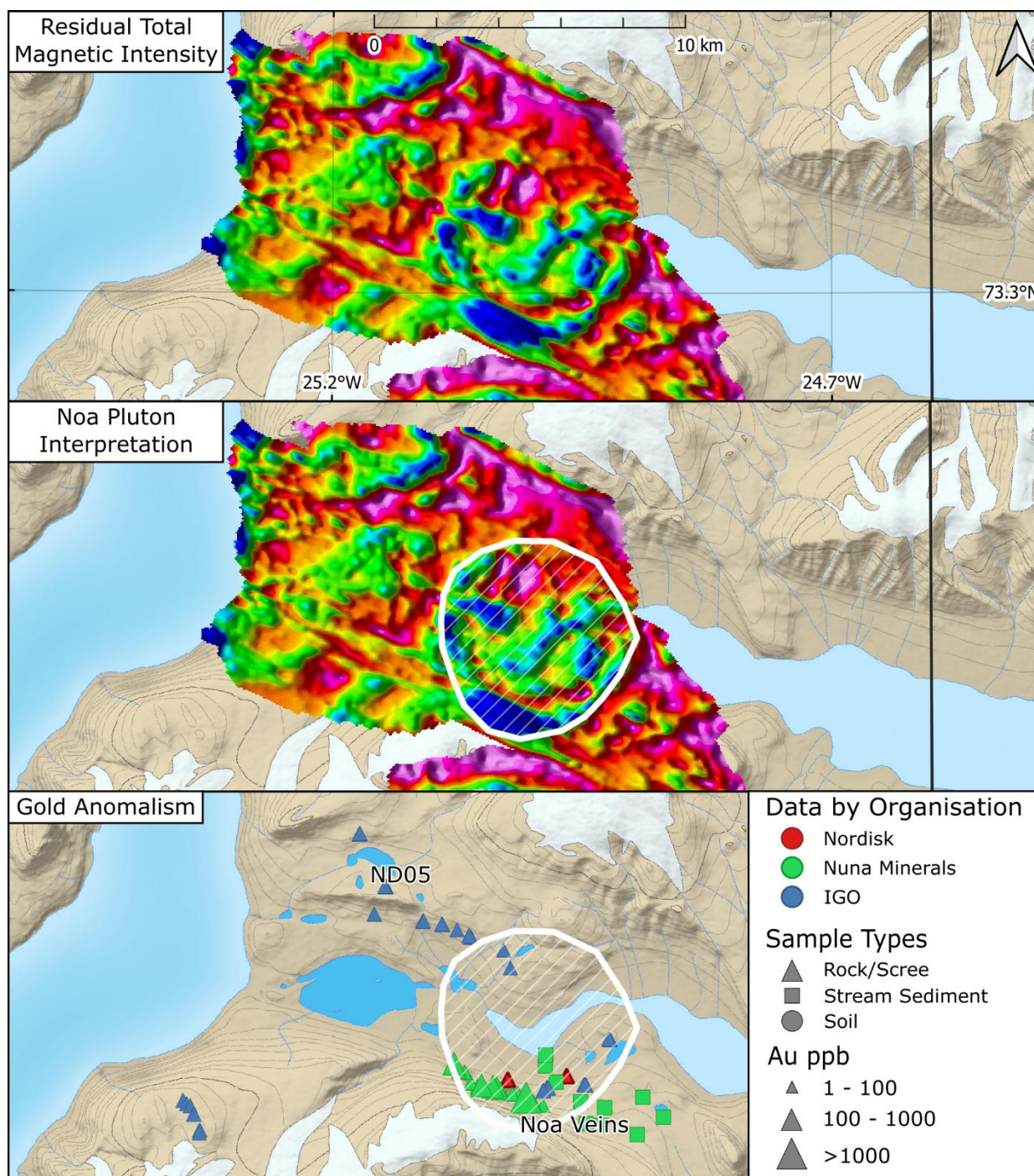

Rysunek 7: Budowa strefowa złóż metali w Eleanore North. Źródło: Greenfields.

NOA PLUTON

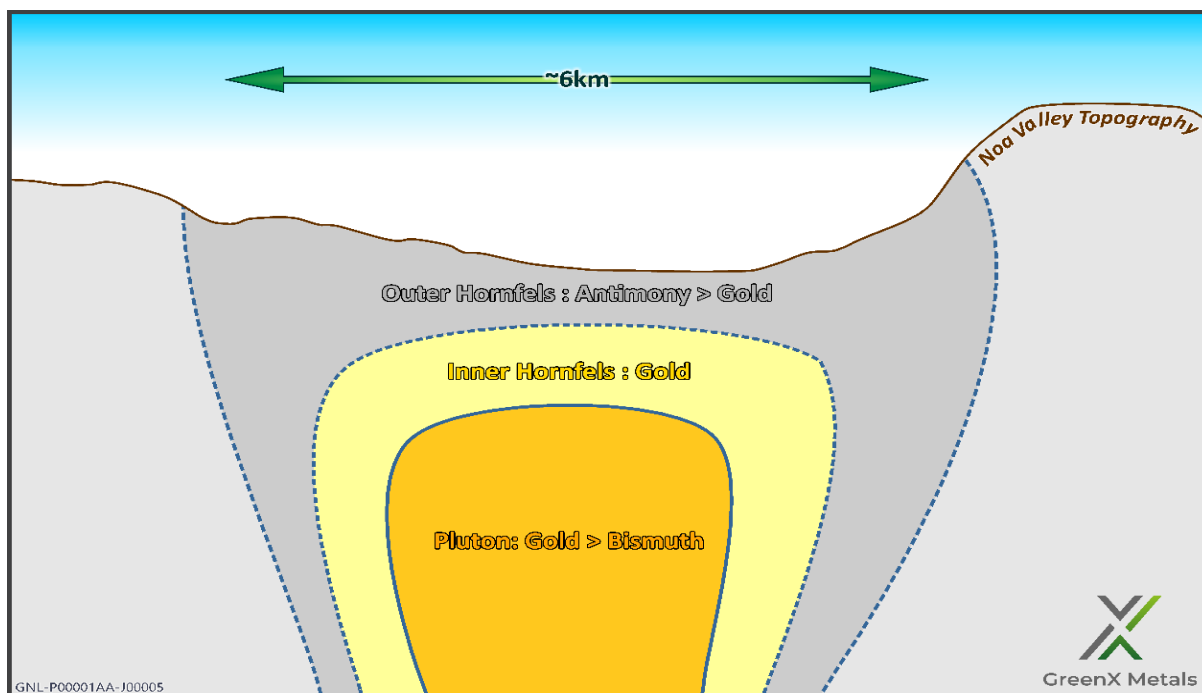
W centrum regionalnej strefy geochemicznej znajduje się okrągły utwór magnetyczny (Rysunek 8). Tę budowę geofizyczną interpretuje się jako aureolę/hornfels skał głębinowych (**Noa Pluton**). Anomalia geofizyczna ma średnicę 6 km i prawdopodobnie jest zbliżona do hornfelsów. Na podstawie danych magnetycznych interpretuje się, że szczyt intruzji znajduje się około 200 m do 300 m pod powierzchnią. Mineralizacja złota

może sięgać od powierzchni do wnętrza intruzji, co daje znaczny pionowy obszar docelowy na powierzchni 28 km².

Rysunek 8: Anomalie w dolinie Noa Valley
Źródło: Greenfields

Anomalie geochemiczne są zbieżne z okrągłą anomalią geofizyczną. Na powierzchnię wychodzi żyła złota, a związana z nią anomalia ma zasięg co najmniej 10 km i prawdopodobnie do 15 km (Rysunek 8). Ponieważ profil wietrzenia jest niewielki, uważa się, że anomalie reprezentują mineralizację in situ.

Rys. 9: Konceptyjny przekrój przez obiekt eksploracyjny Noa Pluton pokazujący hipotetyczną docelową mineralizację złota w obrębie źródłowej skały głębinowej i leżącej nad nią aureolą zmian (wewnętrzne i zewnętrzne hornfelsy) w oparciu o model złoża RIRGS.

Ta żyła w dolinie Noa Valley ma szerokość od 5 do 25 m i jest związana z ekonomicznie atrakcyjnymi poziomami występowania antymonu⁴. Najlepsze wyniki w oparciu o ograniczone próby podjęte w latach 1983 i 1992:

- 40-metrowa linia poboru próbek, średnie wartości ważone 0,78 g/t Au i 0,01% Sb, w tym 15 m o zawartości 1,62 g/t Au i 0,02% Sb (profil próbki 15);
- 35-metrowa linia poboru próbek, średnie wartości ważone 0,39 g/t Au i 0,01% Sb, w tym 15 m o zawartości 0,71 g/t Au i 0,27% Sb;
- 14-metrowa próbka 7,2% Sb, 0,53 g/t Au; oraz
- 4-metrowa próbka 1,9% Sb i 1,93 g/t Au.

Co najmniej jedna inna żyła znajduje się w dnie doliny, a występowanie innych jest prawdopodobne. Choć żyły te są interesujące same w sobie, to przede wszystkim stanowią dowód na to, że celem jest znacznie większy obiekt, jakim jest Noa Pluton.

Ponieważ odsłonięta mineralizacja wykazuje powinowactwo do arsenu-antymonu-złota, a w okolicy znajdują się żyły ołowiu i cynku, Spółka interpretuje, że odsłonięta mineralizacja znajduje się tuż nad strefą hornfelsu⁵. Położenie powyżej hornfelsu oznacza, że zawartość złota prawdopodobnie wzrośnie w kierunku Noa Pluton.

HOLMESØ

Około 50 km na północny zachód od Noa Pluton znajduje się silna anomalia geochemiczna w miejscu znanym jako Holmesø. W tym obiekcie eksploracyjnym na powierzchni występują znaczące wychodnie antymonu i miedzi. Historyczne kartowanie i próbki zebrane w latach 70-tych w Holmesø wykazały istnienie perspektywicznego horyzontu o grubości od 15 do 20 m, z procentowymi zawartościami obu metali⁶.

⁴ Antymon i wolfram znajdują się na listach metali krytycznych Unii Europejskiej, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych Ameryki.

⁵ Hornfels to skała osadowa, która uległa metamorfozie w wyniku kontaktu ze skałą głębinową.

Rysunek 10: Wychodnia Holmesø . Źródło: Greenfields

Dobrze widoczna mineralizacja w Holmesø jest podobna do anomalii w północnej części doliny Noa Valley, około 5 km od Noa Pluton. W związku z tym, Holmesø opisuje się jako samodzielne występowanie antymonu związane z RIRGS, z zawartością miedzi występującej w regionie w postaci osadów⁷. Jakość i grubość mineralizacji Holmesø są atrakcyjne, a obiekt jest gotowy do wykonania odwiertów (Załącznik 1 oraz 2), Spółka zamierza jednak w pierwszej kolejności zlokalizować źródłową skałę głębinową RIRGS.

DALSZE KROKI

Głównym celem w Eleonore North jest Noa Pluton, a następnie obiekt eksploracyjny Holmesø i jego intruzja źródłowa. Żyły w Noa staną się celem odwiertów w najbliższym czasie, jednak Spółka planuje dokładniej określić głębokość intruzji za pomocą pasywnych badań sejsmicznych. Informacje te potwierdzą interpretację magnetyczną, dadzą większą pewność dla przyszłego programu wierceń i pomogą określić wielkość intruzji w obrębie dobrze zdefiniowanych hornfelsów.

⁶ W próbce o masie 100 kg uzyskano wartości 1,07% Sb i 1,35% Cu. W otworze, który przebił się przez górną część 1,4 m docelowego horyzontu przed awarią urządzeń, uzyskano wartości 0,67% Sb i 1,33% Cu.

⁷ Strindbergland contains extensive diagenetic chalcocite bands that have several strike kilometres of extent.

PODSUMOWANIE WARUNKÓW

Dzięki umowie opcji GreenX nabędzie 100% udziałów w projekcie Eleonore North. Kluczowe warunki umowy są następujące:

- Opcja nabycia Projektu nabędzie ważność po tym, jak GreenX wyda 650 000 AUD na uzgodniony program eksploracyjny w ramach Projektu w ciągu 12 miesięcy;
- Po nabyciu uprawnień do opcji, GreenX może zabezpieczyć aktywa do 30 czerwca 2024 roku w zamian za:
 - 1,5% dochodu netto właściciela kopalni liczonego wg formuły NSR; plus
 - płatność w wysokości 250 000 AUD w gotówce; plus
 - kolejną płatność w wysokości 250 000 AUD w gotówce lub akcjach Spółki, według wyboru Spółki.

Spółka GEX obsadza funkcję kierownika projektu do 30 czerwca 2024 roku, z możliwością pełnienia tej funkcji nadal po tym terminie.

Umowa zapewnia GreenX niskokosztowe wejście w obszar eksploracyjny złota na Grenlandii, ze względu na synergie wynikające z posiadania na Grenlandii zespołu, infrastruktury i sprzętu dla projektu ARC. Eleonore North pozostaje słabo zbadana, a istnienie ewentualnego złoża intruzyjnego złota jest stosunkowo nową interpretacją geologiczną opartą na danych historycznych.

Grenlandia jest państwem przyjaznym dla górnictwa, z silnym wsparciem rządu dla rozwoju przemysłu górniczego, prostymi prawami i przepisami oraz konkurencyjnym systemem podatkowym. Kraj ten jest coraz bardziej powszechnie uznawany za jeden z ostatnich wielkich nierozwiniętych obszarów zasobów mineralnych – ostatnio zainteresowały się nim Anglo American, Glencore, Trafigura i IGO, a także KoBold Metals, która poszukuje materiałów o kluczowym znaczeniu dla rewolucji w dziedzinie pojazdów elektrycznych i energii odnawialnej.

Oświadczenie Osób Kompetentnych

Informacje zawarte w niniejszym komunikacie, dotyczące wyników badań, opierają się na informacjach opracowanych przez dr Jonathana Bella, Osobę Kompetentną będącą członkiem Australijskiego Instytutu Geologicznego (AIG). Dr Bell jest dyrektorem wykonawczym (ds. technicznych) spółki Greenfields Exploration Limited i posiada pośredni udział w postaci premii za osiągnięcie wyników w GreenX, na które Eleonore North nie ma wpływu. Dr Bell posiada doświadczenie odpowiednie dla typu złoża i kopaliny będącej przedmiotem analizy oraz dla czynności wykonywanych przez niego jako Osobę Kompetentną, zgodnie z wymaganiami określonymi w „Australazjatyckim kodeksie w zakresie działalności eksploracyjnej, zasobów w złożach i zasobów eksploatacyjnych minerałów”. Dr Bell wyraża zgodę na użycie, w celu przekazania wiadomości, podanych w niniejszym dokumencie informacji w oryginalnej formie i kontekście.

Niniejszy komunikat został zatwierdzony do publikacji przez Dyrektora Generalnego Spółki.

ZAŁĄCZNIK 1

NOA PROSPECT							
Typ (Identyfikator próbki)	Na północ	Na wschód	Długość [m]	Au (g/t)	Maks. Au (g/t)	Sb (%)	Maks. Sb (%)
Profil próbki 15 (104,436-104,443)	73,29321	-25,04009	40	0,78	1,80	0,01	0,03
<i>Podzbiór profilu próbki 15 (104,440-104,442)</i>	<i>73,29321</i>	<i>-25,04009</i>	<i>15</i>	<i>1,62</i>	<i>1,80</i>	<i>0,02</i>	<i>0,03</i>
Profil próbki 2 (104,610-104,616)	73,29147	-25,00803	35	0,39	1,01	0,01	0,05
<i>Podzbiór profilu próbki 2 (104,610-104,612)</i>	<i>73,29169</i>	<i>-25,00415</i>	<i>15</i>	<i>0,71</i>	<i>1,01</i>	<i>0,27</i>	<i>0,53</i>
Profil próbki 1 (104,601-104,609)	73,29158	-25,00411	45	0,24	0,51	0,25	10,4
<i>Podzbiór profilu próbki 1 (104,607-104,609)</i>	<i>73,29134</i>	<i>-25,00408</i>	<i>15</i>	<i>0,33</i>	<i>0,51</i>	<i>0,01</i>	<i>0,01</i>
Profil próbki 18 (104,639-104,643)	73,29385	-25,04448	25	0,57	2,01	0,16	0,61
<i>Podzbiór profilu próbki 18 (104 642)</i>	<i>73,29379</i>	<i>-25,0445</i>	<i>5</i>	<i>2,01</i>	<i>B/D</i>	<i>0,01</i>	<i>0,01</i>
Profil próbki (CP-C)	73,2913	-25,00699	14	0,53	B/D	7,23	B/D
Profil próbki 16 (104,444-104,449)	73,29336	-25,04158	30	0,22	0,3	0,00	0,00
<i>Podzbiór profilu próbki 16 (104,446-104,448)</i>	<i>73,29336</i>	<i>-25,04158</i>	<i>15</i>	<i>0,35</i>	<i>0,60</i>	<i>0,00</i>	<i>0,00</i>
Profil próbki 3 (104,401-104,405)	73,29138	-25,00908	23	0,29	0,50	0,29	1,34
Profil próbki 17 (104,644-104,646)	73,29368	-25,04273	15	0,31	0,71	0,01	0,01
Profil próbki 25 (104,708-104,710)	73,29086	-24,94675	15	0,34	0,39	1,13	2,11
Profil próbki (CP-B)	73,2913	-25,00933	14	0,22	B/D	2,00	B/D
Profil próbki (CP-A)	73,29129	-25,01012	10	0,31	B/D	0,01	B/D
Profil próbki 35 (104,471-104,474)	73,30168	-25,06504	21	0,21	0,29	1,84	6,65
Profil próbki 19 (104,451-104,456)	73,29275	-25,0635	30	0,17	0,39	0,00	0,00
<i>Podzbiór profilu próbki 19 (104,454)</i>	<i>73,29268</i>	<i>-25,06352</i>	<i>5</i>	<i>0,39</i>	<i>B/D</i>	<i>0,00</i>	<i>B/D</i>
Profil próbki (CP-D)	73,29129	-25,00854	4	1,93	B/D	0,9	B/D
Profil próbki 37 (104,718-104,720)	73,29968	-25,06443	2	0,20	0,59	0,08	0,24
<i>Podzbiór profilu próbki 37 (104 719)</i>	<i>73,29968</i>	<i>-25,06443</i>	<i>-0,67</i>	<i>0,59</i>	<i>B/D</i>	<i>0,24</i>	<i>B/D</i>
Próbka wyrywkowa (104 475)	73,29896	-25,06436	B/D	0,97	B/D	0,02	B/D
Próbka wyrywkowa (G7-3)	73,29128	-25,00923	B/D	3,6	B/D	1,60	B/D
Próbka wyrywkowa (G10-1)	73,29703	-25,03214	B/D	2	B/D	0,02	B/D
Próbka wyrywkowa (G10-3)	73,29703	-25,03214	B/D	1,1	B/D	0,11	B/D
Próbka wyrywkowa (G10-2)	73,29703	-25,03214	B/D	0,91	B/D	19,00	B/D
Próbka wyrywkowa (G7-4)	73,29128	-25,00923	B/D	0,71	B/D	31,00	B/D

HOLMESØ PROSPECT						
Typ (Identyfikator próbki)	Na północ	Na wschód	Cu (%)	Sb (%)	Ag (g/t)	Zn (%)
Próbka zbiorcza (6162/1+2)	73,77164	-24,83429	0,97	0,88	36	0,05
Próbka zbiorcza (6162/5)	73,77164	-24,83429	1,98	1,48	2	0,24
Próbka zbiorcza (6162/6)	73,77164	-24,83429	1,09	0,85	14	0,12
Rdzeń wiertniczy (B/D)	73,77231	-24,83292	1,3	0,7	28	0,1

ZAŁĄCZNIK 2

JORC Tabela 1, sekcja 2: Sprawozdania z wyników badań

Kryteria	Eleonore North Project							
<p>Stan użytkowania górniczego i użytkowania gruntów</p>	<p>Projekt Eleonore North jest wynikiem naukowej i systematycznej redukcji projektu Greenfields o nazwie „Frontier”. Eleonore North obejmuje dwie koncesje eksploracyjne (MEL 2023-39 i MEL 2018-19). Łączna powierzchnia koncesji wynosi 1,220.81 km². Granice projektu Eleonore North są określone przez punkty:</p>							
MEL2023-39 (dwa obszary: 1,189.77 km ²)								
	73.98333	°N	25.30000	°W	73.41667	°N	25.31667	°W
	73.98333	°N	25.13333	°W	73.41667	°N	25.03333	°W
	73.95000	°N	25.13333	°W	73.43333	°N	25.03333	°W
	73.95000	°N	25.01667	°W	73.43333	°N	24.60000	°W
	73.91667	°N	25.01667	°W	73.23333	°N	24.60000	°W
	73.91667	°N	24.86667	°W	73.23333	°N	25.60000	°W
	73.88333	°N	24.86667	°W	73.26667	°N	25.60000	°W
	73.88333	°N	24.51667	°W	73.26667	°N	25.53333	°W
	73.86667	°N	24.51667	°W	73.30000	°N	25.53333	°W
	73.86667	°N	24.48333	°W	73.30000	°N	25.45000	°W
	73.85000	°N	24.48333	°W	73.31667	°N	25.45000	°W
	73.85000	°N	24.43333	°W	73.31667	°N	25.31667	°W
	73.70000	°N	24.43333	°W				
	73.70000	°N	24.48333	°W				
	73.68333	°N	24.48333	°W				
	73.68333	°N	25.01667	°W				
	73.70000	°N	25.01667	°W				
	73.70000	°N	25.05000	°W				
	73.71667	°N	25.05000	°W				
	73.71667	°N	25.08333	°W				
	73.73333	°N	25.08333	°W				
	73.73333	°N	25.21667	°W				
	73.75000	°N	25.21667	°W				
	73.75000	°N	25.26667	°W				
	73.76667	°N	25.26667	°W				
	73.76667	°N	25.33333	°W				
	73.78333	°N	25.33333	°W				
	73.78333	°N	25.38333	°W				
	73.80000	°N	25.38333	°W				
	73.80000	°N	25.48333	°W				
	73.91667	°N	25.48333	°W				
	73.91667	°N	25.25000	°W				
	73.95000	°N	25.25000	°W				
	73.95000	°N	25.30000	°W				
MEL 2018-19 (dwa obszary: 31.04 km ²)								
	73.16667	°N	25.11667	°W	73.23333	°N	25.05000	°W
	73.16667	°N	25.01667	°W	73.23333	°N	24.76667	°W
	73.15000	°N	25.01667	°W	73.21667	°N	24.76667	°W
	73.15000	°N	25.05000	°W	73.21667	°N	25.01667	°W
	73.13333	°N	25.05000	°W	73.20000	°N	25.01667	°W
	73.13333	°N	25.15000	°W	73.20000	°N	25.05000	°W
	73.15000	°N	25.15000	°W				
	73.15000	°N	25.11667	°W				

Poszukiwania geologiczne prowadzone przez inne podmioty

Minimalna obowiązkowa wysokość inwestycji na MEL-S wynosi 500 DKK/km² i jest indeksowana według duńskiego CPI ze stycznia 1992 roku. Spółka szacuje, że koszt inwestycji w przypadku podstawowym wyniesie około 650 000 AUD rocznie. Koncesje są obecnie kredytowane ze względu na wcześniejsze wydatki. Inwestycje poczynione powyżej minimalnego wymogu ustawowego są przenoszone na kolejny rok przez okres maksymalnie trzech lat. Projekt Eleonore North jest w dobrej kondycji, spółka Greenfields posiada 100% udziałów w koncesji.

Nie istnieją żadne opłaty licencyjne ani inne prawa osób trzecich związane z Eleonore North.

1953 – żyły zawierające ołów, miedź i cynk zostały odkryte w dolinie Noa Valley w ramach programu regionalnego kartowania przez Nordisk Mineselskab A/G („Nordisk”).

1974 – 1976: Nordisk wykonał mapy obiektu poszukiwawczego złoża miedziowo-antymonowego Holmesø w Brogetdal, Strindbergland. Przeprowadzono badania geofizyczne. Po robotach strzałowych na wschodni mineralizacji pobrano 100 kg próbki zbiorczej, z czego 35 kg wysłano do analizy. W końcu podjęto próbę przewiercenia mineralizacji, ale przed awarią urządzenia pobrano próbki tylko z 1,4 m górnej części 17-metrowego horyzontu mineralnego. Nordisk stwierdził, że mineralizacja Holmesø ma charakter epigenetyczny.

1981 – 1983: Nordisk odkrył dwa małe, wysokogatunkowe złoża wolframu i antymonu na wyspie Ymer. Są one znane odpowiednio jako South Margeries Dal i North Margeries Dal. W złożach wykonano otwory, dokonano szacunków historycznych. Przeprowadzono badania ekonomiczne, ale stwierdzono, że potrzeba więcej materiału zmineralizowanego. Mineralizacja po wykonaniu odwiertu jest otwarta na głębokości i wzdłuż profilu zalegania. Historyczne prace nad wolframem i antymonem nie są istotne dla zrozumienia potencjału projektu w zakresie złota.

1984 – 1986: W ramach poszukiwań przez Nordisk kolejnych mineralizacji wolframu, w południowej ścianie klifu doliny Noa Valley odkryto dużą żyłę złotonośną. Pobrano próbki mineralizacji w piargach. Przeprowadzono również badania geochemiczne, które zidentyfikowały anomalie wielopierwiastkową o długości 10-15 km, zdominowaną przez arsen i antymon, które wykazują pozytywną korelację występowania ze złotem. Po tym okresie Nordisk dokonał strategicznej zmiany profilu działalności w kierunku poszukiwań ropy naftowej.

1992: Po upadku firmy Nordisk w 1991 roku, grenlandzkie przedsiębiorstwo państwowe NunaOil A/S we współpracy z australijską firmą Pasminco Ltd. pobrało dodatkowe próbki z żył złota w Noa. Program zakończył się sukcesem w postaci znalezienia dodatkowych żył w dnie doliny i rozszerzenia opisu znanej mineralizacji. Koncesja dotyczyła jednak „złota wysokiej klasy”, którego nie udało się zlokalizować. Wynik ten nie jest dla GEX zaskoczeniem, ponieważ żyły znajdują się powyżej hornfelsu i z tego powodu wykazują wysoką zawartość antymonu i niską zawartość złota. Spółka Greenfields oczekuje, że zawartość złota będzie rosła, a antymonu – malała z głębokością, w kierunku źródłowej skały głębinowej.

2009: NunaMinerals A/S, publiczno-prywatna spółka spin-out z NunaOil A/S, przeprowadziła badania magnetyczne nad dolinami Margeries i Noa z użyciem śmigłowców. Celem tego badania było bezpośrednie wykrycie złóż wolframu i antymonu. Żadne ze znanych złóż nie zostało wykryte tą metodą, jednak w dolinie Noa Valley zidentyfikowano wyraźny okrągły utwór magnetyczny. Ten utwór magnetyczny został zinterpretowany jako intruzja granitowa/pośrednia. W tym czasie próbki ze złoża South Margeries Dal zostały wysłane do analizy metalurgicznej, w wyniku której stwierdzono, że materiał potencjalnie nadaje się do bezpośredniej wysyłki rudy oraz do podstawowych metod wzbogacania.

2011: Spółka Avannaa Resources Ltd („Avannaa”) przeprowadziła program rozpoznawczy w całej niecce, przy użyciu śmigłowców. Obejmowało to wizyty w rejonie mineralizacji Holmesø. Spółka Avannaa doszła do wniosku, że mineralizacja Holmesø jest epigenetyczna i prawdopodobnie związana z mineralizacją obserwowaną na wyspie Ymer.

2018 – 2019: Spółka Independence Group Ltd (następnie przemianowana na IGO Ltd („IGO”) poprzez umowę joint-venture z GEX, przeprowadziła trzy programy terenowe, które koncentrowały się na modelu złoża miedzi w osadach. W tym czasie IGO zarządzała wszystkimi geologicznymi aspektami programu, natomiast GEX zarządzała logistyką w latach 2018 i 2019. Spółka IGO odwiedziła dolinę Noa Valley w 2018 i 2019 roku, ale skupiła się na północnym zboczu z dala od Noa Pluton i na obszarach charakteryzujących się magnetycznymi wyżami, a nie niżami, które określają kolistą sygnaturę magnetyczną Noa Pluton. Mimo to zidentyfikowano mineralizację kwarcytową przypominającą tę z Holmesø, w dokumentacji nie odnotowano jednak mineralogii. Podczas prac w terenie wraz z IGO w 2019 roku, spółka GEX powiadomiła IGO o obecności antymonu i złota w południowej części doliny, ale nie pobrano odpowiednich próbek. W okresie pozyskiwania środków przez IGO, GEX przeniosła historyczne kołnierze wiertnicze na złożach wolframu/antymonu North i South Margeries Dal.

Perspektywiczny rejon Holmesø był odwiedzany przez przedstawicieli spółki IGO w latach 2018, 2019 i 2022. Próbkę z Holmesø, pobraną przez IGO, nie dały wyników porównywalnych do wysokiej jakości próbkę z robót strzałowych wykonanych przez Nordisk, ani wyników z otworów wiertniczych. Przyczyna rozbieżności nie jest dla GEX jasna, jednak przedstawiciele GEX przeprowadzili inspekcję terenu w 2019 roku i potwierdzili, że jest on dobrze zmineralizowany. Możliwe, że ze względu na twardość kwarcytowej skały macierzystej pobrane próbki skał są niewiarygodne. W próbkach regionalnych zidentyfikowano miedź diagenetyczną, a także miedź remobilizowaną, która przejawia się w postaci kropli chalkozynu w porowatych, przecinających złoża, kanałkach.

2022: Spółka IGO przeprowadziła program pobierania próbek strukturalnych i geochemicznych w Strindbergland (brak aktywności na wyspie Ymer). W programie tym słusznie stwierdzono, że „model złoża miedzi w osadach” nie stanowi odpowiedniej analogii. Spółka IGO oświadczyła ponadto, że wszystkie znane anomalie miedziowe, w tym Holmesø, są diagenetyczne, w przeciwieństwie do ocen Nordisk, Avannaa i GEX. Spółka IGO zwróciła GEX koncesje będące w dobrym stanie prawnym oraz zrzekła się praw do zadłużonych koncesji. Pozostałe koncesje zostały zebrane w projekcie „Eleonore North”, który jest podzbiorem pierwotnego obszaru projektu „Frontier”.

Geologia

Koncesje Eleonore North w przeważającej części obejmują osady z okresu neoproterozoicznego należące do supergrupy Eleonore Bay. Osady te mają tendencję od klastycznych do węglanowych. Litologia osadów nie jest głównym czynnikiem brany pod uwagę przy określaniu docelowych złóż złota powstałych w wyniku ograniczonej intruzji. Osady te stanowią intruzje granitów i intruzje pośrednie, które mają płytkie źródła w wyniku orogenezy kaledońskiej. Jednak geochronologia wolframu z South Margeries Dal wskazuje, że doszło do postorogenicznego przepływu płynów. Intruzje postorogeniczne są zgodne z mineralizacją RIRGS, ponieważ dekompresja pozwala na fluidyzację złota w płaszczu, zapewniając jednocześnie dostęp na powierzchnię. Gdzie indziej taka postorogeniczna geneza jest związana z głęboko osadzonymi lamprofirami, jak te opisane w dolinach Noa i Brogetdal. Spółka GEX po raz pierwszy identyfikuje, że zjawisko mineralizacji postorogenicznej ~373 Ma jest związane ze zjawiskiem hydrotermalnym 385 Ma Kiffaangissuseq około 1000 km na północ. Na północy, w Kiffaangissuseq, zjawisko postorogeniczne charakteryzowało się przepływem płynów ze wschodu na zachód. Na południu, w regionie Frontier, w którym znajduje się Eleonore North, w zjawisku postorogenicznym dominowały intruzje magmowe i niewielka aktywność hydrotermalna. Elementem oddzielającym dla tych dwóch obszarów jest słabo poznana, wysokometamorficzna Prowincja Eklogitowa, gdzie szczytowy metamorfizm ma podobny wiek jak procesy w projektach Frontier i Kiffaangissuseq.

	<p>Interaktywny portal rządowy, zawierający informacje geologiczne i raporty uzupełniające, jest dostępny pod adresem: http://www.greenmin.gl/home.seam. Szczegółowy przegląd geologii regionalnej przedstawiony jest w raporcie GEX zatytułowanym „Ocena techniczna projektu FRONTIER”. Raport ten jest dostępny w DOI: 10.13140/RG.2.2.11673.24165.</p>
<p><i>Informacje o odwiertach</i></p>	<p>Programy wierceń były wcześniej prowadzone w obiektach eksploracyjnych South Margeries Dal, North Margeries Dal i Holmesø.</p>
	<p>W latach 1981-1983 na wyspie Ymer prowadzono prace wiertnicze na złożach wolframu i antymonu North i South Margeries Dal. W pierwszym roku wykonano trzynaście płytkich otworów (wiercenia diamentowe) o łącznej długości 96 m (z wyłączeniem trzech otworów, które nie zdołały przebić pokrywy), a w drugim roku osiemnaście otworów o długości 1986,4 m. Z tego czternaście otworów znajdowało się w South Margeries Dal, a jedenaście w North Margeries Dal. Wszystkie otwory miały średnicę 35,3 mm, a odzysk rdzenia był bliski 100%. W ciągu 2018 i 2019 roku GEX ustalił lokalizację kołnierza większości z tych otworów. Te otwory nie są głównym przedmiotem zainteresowania projektu Eleonore North i nie zostały szczegółowo przedstawione w niniejszej tabeli. GEX zamierza jednak opracować pełne Sprawozdanie z Oceny Technicznej Eleonore North, które będzie zawierać takie szczegóły.</p>
<p><i>Metody agregacji danych</i></p>	<p>W 1974 r. spółka Nordisk wykonała samodzielny otwór (wiercenie diamentowe) o długości 21,1 m w obiekcie Holmesø w północnej części obszaru koncesji Eleonore North. Wiertnica uległa jednak awarii się na głębokości 21 m po przejściu zaledwie 1,4 m przez docelową strefę mineralną o grubości 17 m, a odwiert nie został nigdy dokończony ani powtórzony. Oceny rdzenia dały wyniki 1,33% Cu, 0,67% Sb, 0,06% Zn, 0,003% Pb i 28 g/t Ag. Dokładna lokalizacja tego otworu nie jest obecnie znana, jednak znajduje się on w przybliżeniu na 73,7723°N, 24,8329°W.</p>
<p><i>Związek między szerokością mineralizacji a długością przecięcia.</i></p>	<p>GEX oparł się na historycznych informacjach z domeny publicznej. Agregacja danych, na których opierają się te informacje, jest niepewna. Na tych danych nie można polegać i nie są one istotne z punktu widzenia statusu i obecnej oceny projektu.</p>
<p><i>Schematy</i></p>	<p>Otwory do mineralizacji wolframu/antymonu wykonano z pól, z których rozchodzi się promieniowo wiele otworów. Wszystkie te otwory przecinają mineralizację pod kątem prostopadłym lub bliskim prostopadłemu. Nie wykonano głębokich odwiertów zbieżnych z nachyleniem mineralizacji. Linie pęknięcia odłamków skalnych w Noa Dal są zorientowane ortogonalnie do żył, choć obecnie nie wiadomo, w jakim stopniu. Pobieranie próbek skał pod kątami bliskimi prostopadłemu nie jest uważane za istotne dla określenia potencjału intruzji Noa.</p>
<p><i>Sprawozdawczość zrównoważona</i></p>	<p>Wszystkie istotne mapy zostały przedstawione w głównej części niniejszego dokumentu.</p>
<p><i>Inne istotne dane dotyczące eksploracji geologicznych</i></p>	<p>GEX pozyskał i racjonalnie przedstawił wszystkie wyniki dotyczące mineralizacji złota, antymonu i wolframu w projekcie Eleonore North. Nie przedstawiono w nim prac IGO dotyczących miedzi, ponieważ były one w dużej mierze skoncentrowane na innych obszarach zainteresowania, w innym celu, który ma niewielki wpływ na potencjał ekonomiczny Eleonore North. Włączenie tej pracy zmniejszyłoby zwięzłość i jasność tego dokumentu, a tym samym jego skuteczność.</p>
<p><i>Dalsze prace</i></p>	<p>Poza opisanymi powyżej pracami Nordisk i NunaOil nie prowadzono żadnych istotnych prac nad potencjałem wydobycia złota w tym regionie lub na obszarze koncesji.</p>
	<p>W dolinie Noa Valley, docelowa skała głębinowa jest dobrze zlokalizowana przez dane magnetyczne i geochemiczne. Na podstawie wyników badań geofizycznych uważa się, że głębokość zalegania skały głębinowej wynosi od 200 do 300 m pod powierzchnią ziemi. Potwierdzenie i dokładniejsze określenie głębokości zalegania skały głębinowej jest uzasadnione przed rozpoczęciem kolejnego programu wierceń. GEX zaleca wiercenie poniżej poziomu zbadanej mineralizacji, gdzie faza dominująca antymonu ma się stać fazą dominującą złota.</p>

W Holmesø zaleca się wykonanie otworów wiertniczych, aby potwierdzić grubość i właściwości wychodzącej na powierzchnię mineralizacji. Zaleca się również przeprowadzenie pasywnych badań sejsmicznych wzdłuż Brogetdal w celu określenia lokalizacji spodziewanej intruzji, która spowodowała powstanie Holmesø.

W przypadku obiektów poszukiwawczych Margeries Dal na południu i północy należy uzyskać cyfrowy model terenu o wyższej rozdzielczości przed ustaleniem celów eksploracyjnych na podstawie historycznych wierceń.

JORC Tabela 1, sekcja 1: Pobieranie próbek i dane

<i>Kryteria</i>	Eleonore North Project
<i>Pobieranie próbek</i>	Spółka Nordisk wykonała wiercenia, pobrała próbki skał i próbki osadów ze strumienia. Pasminco pobrała próbki skał i osadu ze strumienia. Avannaa pobrała próbki skał. Spółka IGO pobrała próbki skał i wykonała odczyty XRF za pomocą urządzeń przenośnych.
<i>Techniki wiercenia</i>	Spółka Nordisk stosowała metody wiercenia diamentowego. W Holmesø, przy użyciu wiertnicy Atlas Copco 75 D wykonano otwór o średnicy 46 mm, z którego uzyskano rdzeń o średnicy 37-38 mm, a następnie otwór o średnicy 36 mm, z którego uzyskano rdzeń o średnicy 28 mm. W North i South Margeries Dal średnica rdzenia wynosi 35,3 mm.
<i>Odzysk próbek z odwiertów</i>	Odzysk rdzenia był bliski 100% dla wszystkich otworów.
<i>Rejestrowanie</i>	Wszystkie rdzenie zostały poddane jakościowej rejestracji litologicznej. Obecnie GEX dysponuje jedynie rejestrami sumarycznymi, nie wiadomo, czy oryginalne dzienniki są jeszcze dostępne.
<i>Techniki podpróbkowania i przygotowania próbek</i>	Nie wiadomo, jaki był schemat pobierania próbek z rdzenia Holmesø. Próbki z południowego Margeries Dal i północnego Margeries Dal zostały pobrane dla połowy rdzenia. Poza tym, spółka GEX nie wie, jakie wykonano procedury przygotowania próbek.
<i>Jakość danych prób i testów laboratoryjnych</i>	Wszystkie próbki z wierceń mają charakter historyczny i nie są zgodne z nowoczesnymi protokołami QAQC. Spółka GEX dokonała jednak przeglądu wielu programów Nordisk i uznała je za wysoce profesjonalne i niezawodne. Avannaa i IGO korzystały z renomowanych laboratoriów z odpowiednimi kontrolami QAQC. GEX nie wie, co zrobiła spółka Pasminco, ale zakłada się, że jako duża firma górnicza stosowała praktyki dopuszczalne w tamtym czasie.
<i>Weryfikacja pobierania próbek i wykonanych prób</i>	Nie przeprowadzono weryfikacji próbek. Spółka GEX przeniosła i zweryfikowała kołnierze otworów wiertniczych w North i South Margeries Dal.
<i>Lokalizacja punktów danych</i>	Lokalizacja danych i kontrola topograficzna opierają się na informacjach, które rząd podaje do wiadomości publicznej. Spółka GEX przeniosła i zweryfikowała kołnierze otworów wiertniczych w North i South Margeries Dal. Otwory te zostały historycznie wyznaczone na lokalnej siatce, dla której istnieją jeszcze niektóre punkty odniesienia. Spółka IGO zlokalizowała kołnierz otworu Holmesø, ale nie zapisała dokładnej lokalizacji. Współczesne siatki są oparte na układzie odniesienia WGS84.
<i>Rozpiętość i rozkład danych</i>	W South Margeries Dal wywiercono promieniowo czternaście otworów z czterech pól. W North Margeries Dal wykonano jedenaście otworów z trzech pól. Wszystkie inne miejsca pobierania prób na terenie objętym koncesją są rozmieszczone w sposób nieregularny.
<i>Rozmieszczenie punktów danych w odniesieniu do struktury geologicznej</i>	Otwór Holmesø został wykonany w kierunku prostopadłym do mineralizacji znajdującej się na podłożu litologicznym. Otwory w mineralizacji w South i North Margeries Dal zostały wykonane w różnych orientacjach ortogonalnych i pod kątami bliskimi prostopadłemu.
<i>Bezpieczeństwo próbek</i>	Spółka IGO stosowała właściwy łańcuch przechowywania z nadzorem ze strony personelu wyższego szczebla. Praktyki spółek Avannaa, Pasminco i Nordisk są nieznane, ale nie są uważane za istotne dla obecnego potencjału Eleonore North.
<i>Audyty i przeglądy</i>	Spółka GEX nie posiada wiadomości, czy przeprowadzono jakiegokolwiek audyty lub przeglądy, ale nie ma obaw w razie ich braku.

